

JOHAN MUYLE
CURRICULUM VITAE
PRESENTATIE

Johan MUYLE is in 1956 in Charleroi geboren en werkt in Brussel en Luik. Door tentoonstellingen in privé-galerijen en openbare kunstencentra in België, Frankrijk, Engeland, Spanje en Italië, met de aanwezigheid van zijn werk in Europese en Noord-Amerikaanse openbare- en privé-collecties en zijn deelname aan internationale beurzen en biënnales (São-Paulo in 1998 en Milaan in 2001) van hedendaagse kunst, is Johan Muyle een van de meest representatieve Belgische beeldende kunstenaars van het moment.

Johan MUYLE heeft van 1994 tot en met 2006 praktisch onderricht hedendaagse kunst (sculpturen en installaties) gedoceerd aan de Ecole Supérieure des Beaux-arts van Valenciennes (F), is sinds september 2006 verantwoordelijk voor het 'atelier sculpture' aan LA CAMBRE (B).

Van 1985 tot 1994 heeft Johan MUYLE voornamelijk animatie-assemblages gemaakt en getoond in galerijen en op internationale kunstbeurzen in Duitsland, België, Spanje, Frankrijk, Italië, Nederland en Portugal.

Tussen 1995 en 2004, stapt hij uit het galeriecircuit en werkt in een nieuw atelier (met een team assistenten) aan openbare opdrachten met een monumentaal karakter. Hij maakt voornamelijk installaties bestaande uit monumentale animatie-schilderijen met de hulp van afficheschilders uit Madras in India. Die installaties zijn geëxposeerd in België, Brazilië, Cuba, Frankrijk, Italië en Engeland.

Sinds eind 2004 is Johan MUYLE opnieuw individueel aan het werk en creëert nu gemotoriseerde werken samengesteld uit allerhande voorwerpen gevonden tijdens reizen, op rommelmarkten en besteld via het internet. Die laatste werken geven een poëtisch, kritische blik op de menselijke waardigheid, de radicalisering van godsdiensten, het verdwijnen van collectieve utopieën en van de actualiteit.

Sinds 1991 bewaart hij in A5 schriftjes de voorbereidende schetsen voor zijn objecten en installaties.

Het werk van Johan MUYLE is al diverse malen in referentiewerken opgenomen zoals:

- L'art en Belgique depuis 1975, Florent Bex, uitgave Mercator Fonds,
- L'art en Belgique depuis 1980, éditions Ludion,
- Un double regard sur 2000 ans d'art wallon, éditions La renaissance du livre/Crédit Communal,
- XXe siècle, l'art en Wallonie, s/d. Serge Goyens de Heusch, éditions Dexia/La renaissance du livre.

BIOGRAFIE

1956

Geboren op 15 december in Montignies-sur-Sambre (Charleroi), in België uit Vlaamse ouders.

1980

Studeert kunst in Charleroi, Namen en Brussel, dan actief in de muziek en vestigt zich uiteindelijk in Luik.

Performances en publieke affichage

1982/83

Performance "Cassement de noix", met Roland DENIS, in een oude garage, bijgenaamd "le hangar", een ruimte die een van zijn ateliers wordt van 1982 tot 1997.

Verschillende openbare acties in Luik door middel van affiches en drukwerk van de vereniging "Mona Lisa".

Die acties worden uitgevoerd samen met Craig MASSON en Carmelo VIRONE.

Ontmoet Laurent JACOB met wie hij tot in 1988 samenwerkt aan activiteiten in het hedendaagse kunstcentrum "Espace 251 Nord" in Luik.

Van fait-divers tot object : eerste installaties

Begin jaren '80, Johan MUYLE creëert installaties, assemblages van alledaagse voorwerpen, die inspireren tot fictionele faits-divers beschreven door auteurs rond de kunstenaar.

1984/85

Realiseert een objectenserie op het thema fait-divers. Via de tekst wordt het object gewaarmerkt tot accessoire in een drama. Medewerking van Carmelo VIRONE voor het schrijven van: "La modification", "Elle ne souriait qu'aux fleurs", "Le regard Atlantide".

In 1985, terwijl België jaren beleeft met aanslagen en moordpartijen, organiseert de kunstenaar samen met Laurent JACOB de tentoonstelling "Place Saint-Lambert Investigations". Op de verdiepingen onder het place Saint-Lambert in Luik presenteert hij een tragisch, fictief gebeuren, aangrijpend realisme met de titel "Le regard Atlantide" (installatie): een overvallen autobus vol bloed, kapotte ruiten, waar duidelijk een aanslag op gepleegd is. De sporen, bloed en kogelinslagen, en de tekst zijn evenzoveel tastbare bewijzen van de echtheid van het gebeuren.

Vanaf 1984, ontwerpt Johan MUYLE filmdecors (tot in 1994) en scenebeelden voor het theater (tot 2003).

Assemblages (1985-1993)

De eerste objecten (1985 à 1989) waren samengesteld uit opgezette dieren, waaraan de kunstenaar een menselijke rituele identiteit had gegeven. Die maken geleidelijk plaats voor toevallige voorwerpen gevonden in tweedehands winkels en groeien dan uit tot geanimeerde assemblages.

1986

De fictieve dimensie, die tot nu aanwezig is in de objecten, maakt plaats voor geassembleerde sculpturen waarin metaforisch autobiografische elementen voorkomen: "L'homme aux mains de femme (le Père)".

Verblijf in Rome.

1987

Twee sculpturen ronden de familie-trilogie af: "Le second martyre de la pietà (la Mère)" en "Cherrubini Gemelli (les Fils)".

Verblijf in Rome.

1988/89

“Les reines mortes”

Een zeug op een rots aan de rand van een bad op wielen laat haar lege ingewanden zien. Ganzeneieren op de buik met in elk ei een haarlok van een vrouw. De warmte van brandende kaarsen in de thorax laten een molentje draaien op de kop van het dier waardoor licht getinkel is te horen. Permanent werk in het Musée de l'Objet (Blois, Frankrijk) sinds 1996 samen met een tweede werk getiteld “Tu me fais tourner la tête” (1991).

Tentoonstelling van de ‘trilogie familiale’ na de tentoonstelling van 1988 in het Magasin in Grenoble (F), ook tentoongesteld in Nederland en Italië.

1989

“I never go to N-Y” : laatste sculptuur waarin opgezette dieren het centrale element zijn.

Betrekt nummer 1a van de impasse de la Couronne (ook wel het “atelier”) waar hij de muren vol hangt met alle voorwerpen die geen plaats vinden in zijn werken. Daarbij komen langzaam allerlei dagelijkse voorwerpen en ze verspreiden zich succesievelijk over meerdere ruimtes, zodat het geheel langzaam op een grot vol schatten begint te lijken.

“Madonne”

1990/91

Uitgaande van bij tweedehands winkels verzamelde voorwerpen en afbeeldingen maakt hij een serie gemotoriseerde sculpturen: “Die Verkündigung an Maria” (1990), “Le choix difficile” (1990), “Une drôle de petite Dame” (1990), “L’Extase” (1990), “L’Enervé de Jumièges” (1990), “Melchior Chocolat Antoine” (1990), “Vive la République” (1990), “Des nouvelles du monde” (1991), “Gloire et Honneur” (1991), “Oh la barbe” (1991), “Boudha Thumas” (1991), “La mèche rebelle” (1991), “Africa is biôtiful” (1991), “Et l’âne gris” (1991), “Petit... le monde” (1991), “Mon manège à toi c’est moi” (1991), “Tu m’fais tourner la tête” (1991) “Un autre petit Jean n’est forcément appelé araignée” (1991), “Saint Nicolas aux mouches” (1990/91), “Gloria in excelsis” (1990/91). Intrede van elektrisch motoren en mechanische systemen. Het sculptuur krijgt vanaf nu een sequentiële diepte door aan de dimensies van het object (waaronder tal van religieuze voorwerpen zoals veelkleurige beelden) die van de Tijd toe te voegen. Zinnen en titels dragen bij tot het metaforische van het object.

“L’impossibilité de régner”

Een afgietsel (ware grootte) van een witte rhinoceros (zonder hoorn) die zich verwondt aan de wanden zonder ook maar ooit te kunnen ontsnappen aan de ruimte die hem gevangen houdt.

Begin van samenwerking met galeriehouder en verzamelaar Eric FABRE door te exposeren in de “galerie de Paris”. Stelt ook tentoon bij A. CRONE in Hamburg (D), bij A. WEBER in Torino (I), in “Anciens établissements Sacré” in Luik (B) en het Paleis voor Schone Kunsten in Brussel (B)

1992

Maakt: “Angèle et Angelo”, “La vierge noire”, “Le devenir du monde”, “c’est triste maman se meurt”, “J’ai toujours été à la fête”, “La chute d’Icare”, “B. au bord des lèvres”, “Catherinetta tchi tchi”, “Au fur et à mesure de + en + de souvenirs honteux”, “Autant en emporte le vent”, “La misère cachée”, “Manneken Flipske 1er”, “Quel monde merveilleux”, “Le baiser”, “La couleur de l’argent”, “Les regrets et les chagrins aussi”,
Exposeert in “Galerie de Paris” (F) en in galerie BILINELLI in Brussel (B).

Maakt: “La chute d’Icare”, “Les regrets et les chagrins aussi”, “Ceux qui vont mourir”, “Quand vous serez bien vieille”.

Verblijven in Kinshasa (1993-1995)

Vanaf 1993 zegt de kunstenaar de intieme sfeer van zijn atelier vaarwel om zich in gezelschap van L. Binelli naar Congo (Zaire) te begeven om lokale kunstenaars en ambachtslui te ontmoeten en ermee samen te werken. Zijn verschillende verblijven zijn getekend door ontmoetingen met diverse kunstenaars zoals die met Chéri SAMBA (in Europa verschillende malen verlengd om tot een publicatie te komen) en door de creatie van artisanale gemaakte objecten door de straatkinderen van Kinshasa in samenwerking met de kunstenaar. Die elementen worden later verwerkt in animatie sculpturen, die de ervaringen uitbeelden van de Afrikaanse verblijven (moeilijkheden onder Mobutu, honger, aids).

De werken uit deze periode geven tegelijk uitdrukking aan een ander wereldbeeld van de kunstenaar in het licht van zijn buitenlandse reizen:

“... de binnenskamers humanistische overtuiging die vóór mijn eerste verre reizen mijn drijfveer was werd helemaal in vraag gesteld. Ik gaf me er rekenschap van dat ik als createur doordrenkt was met Westerse retoriek. Geconfronteerd met de verscheidenheid aan gezichtspunten, leek het me wenselijk mijn ethnocentrische reflex in vraag te stellen.”

1993/94

Meerdere reizen naar Kinshasa en realisatie van sculpturen op basis van daar gevonden elementen. “Mamiwata ou la vie comme elle va” (1993), “N'Djili 1er avril” (1994), “Ya plus d'arzent, ya plus d'amou” (1994), “Une blanche pour deux noires” (1994), “Tapis volant, papier collant” (1993/1994).

Tentoonstellingen in België, Frankrijk en Nederland.

Lesgever vanaf oktober 1994 aan de Ecole des Beaux-arts van Valenciennes.

1995

Vervolg van de Afrikaanse periode: “Plus rien à prendre” (1995), “Heureusement que la pensée est muette” (1995).

Eerste verblijven in Madras: de kunstenaar begint te werken in de ateliers van de afficheschilders van de grote “Cine banners” (bioscoopaffiches).

De weg van Madras (1995-2004)

Reiservaringen, het ontdekken van Afrika heeft bij Johan Muyle het idee van “elders” veranderd en de belangstelling gewekt om andere ervaringen op te doen. Vanaf 1995 -1996 is de kunstenaar een andere weg opgegaan, die van Madras in India. Zelf gepassioneerd door subversief gebruik van populaire en religieuze afbeeldingen, daar ontdekt hij het artisanale werk van de schilders die de gigantische reclame-affiches maken voor de Bollywoodfilms. In het begin kocht de kunstenaar een paar affiches met hetzelfde recuperatie-idee in het achterhoofd als voor zijn vroegere werken. “... Die schilderwerken waren zo mooi, dat ik niet zou weten hoe ik daar iets aan zou moeten doen zonder illustratief te worden”. Na verschillende reizen en talloze probeersels in de ateliers van Madras, vraagt Johan MUYLE een ploeg schilders om zijn projecten uit te werken op basis van zijn eigen beelden (foto's van familie en zelfportretten).

De grote Indische installaties (1996-2004)

Uitgaande van de monumentale portretten die in Madras geschilderd worden als reclame-affiches voor de film, maakt hij een serie installaties die representatief zijn voor de stijl en waarin het specifieke schrift van die ateliers wordt geïmiteerd in Sanskriet of Tamil. Het geheel wordt dan aangekleed met de typische plastische taal van de kunstenaar en voorzien van elektro-mechaniek dat lippen laat bewegen, ogen laat rollen, waterstralen spuit of tranen laat vloeien. Aan de hand van links tussen de afgebeelde personen en begeleidende teksten tracht de kunstenaar gewetensvragen te stellen over verscheidenheid en stelt hij vermenging voor als identiteitswaarde.

In zijn monumentale “Indische” installaties wordt de barokke beeldtaal van Johan MUYLE nostalgisch en vol humor vermengd met rassen, nationaliteiten, origine en sociale niveaus en Oosterse en Westerse vakkunde. Woordspelingen en beeldspraak duiken op en geven een poëtische dimensie aan zijn spectaculaire machinerieën, die collectieve beeldassen vormen. In tegenstelling tot zijn eerste animatie sculpturen die aan automaten deden denken, worden de bewegingen van deze groot-formaat installaties door de bezoekers uitgelokt, die een elektronische opeenvolging volgens een weldoordacht scenario in gang zetten.

1996

Verblijf in Madras.

Realisaties van sculpturen op basis van in India verzamelde voorwerpen: “Past Glory, Present Pride”.

“Plutôt la honte”...

Groot formaat portret van de kunstenaar (in India geschilderd) opgehangen aan een houten stelling. Onder het portret is, onder Indische kalligrafie, de Franse zin: “plutôt la honte” te ontcijferen. Via een poortje in het portret komt een (Pinokkio) neus uit het portret. Wanneer de neus weer naar binnengaat, komen er grote tranen tevoorschijn die in vazen rollen aan de voet van het werk.

Bouwt in de Belgische Ardennen aan "la cabane": huis/sculptuur/atelier tussen de bomen aan de rand van een verlaten steengroeve. Als hij bijna klaar is vliegt "la cabane" op 28 december in brand.

1997

Verlaat "le hangar" en "l'atelier", vestigt zich in Bressoux.

Verblijft in Madras en vervolgt van de "Indische" sculpturen": "Tempus fugit", "Promis juré, ici c'est ailleurs", "Les sourires d'une longue patience".

"Holyworld"

Een portret (Amerikaans formaat) van de kunstenaar met 4 armen. Twee van die armen kunnen bewegen en bedekken dan de mond. De ogen kunnen open en dicht gaan. Deze interpretatie van het Japans boeddhistische gezegde: Niets zeggen, niets zien, niets horen, verwijst naar de titel "Holyworld" die onderaan de afbeelding prijkt. Dit monumentale werk was in maart/april te zien op de Canebière in Marseille. Werd opnieuw getoond in het BPS 22 van Charleroi in het kader van de tentoonstelling Storage in 2004.

"Promis juré, ici c'est ailleurs" (portret van Sabine en Eric Fabre) zal gelijktijdig te zien zijn met "Plutôt la honte" tijdens de laatste expositie van de kunstenaar (voor de sluiting van) de 'Galerie de Paris'

1998

Verblijft in Madras.

Realiseert in Nîmes, als kunstenaar in residence aan de Ecole des Beaux-arts (Frankrijk) de muursculptuur "Loin s'en faux", op basis van een uit Madras meegebracht bioscoopaffiche.

"Que el mundo tenga su perdida" (1998), "Jamais ailleurs" (1998)

Begint met de reconstructie van de "cabane".

24e Biënnale van São Paulo "We Don't Know Him From Eden"

In zijn atelier in Bressoux maakt Johan MUYLE een bewegende installatie met de naam "We don't know him from Eden". Dit werk meet 40 meter bij 4 en is samengesteld uit portretten on Madres geschilderd door het atelier van J.P. KRISHNA met wie hij vriendschap sluit. Met dit werk, op initiatief van de tentoonstellingscommissaris Catherine de Croës, is de kunstenaar de officiële vertegenwoordiger van België op de Biënnale van São Paulo. Aan de hand van dit monumentale werk stelt de kunstenaar de vraag van het menszijn en de verantwoordelijkheid van het zijn van een denkend wezen. De kunstenaar bereidt deze installatie tot in de kleinste details met maquettes voor om daarna onder zijn leiding de Indiase affichemakers het project te laten uitwerken. Johan MUYLE neemt dan de portretten mee naar zijn eigen atelier om het daar met zijn eigen assistenten uit te werken, motoren aan te brengen, licht- en geluidseffecten toe te voegen om er een groot geënceneerd beeld van te maken.

1999

Verblijft in Madras.

"We Don't Know Him From Eden" in Cuba (Hedendaagse Kunstcentrum Wifredo Lam) en exposeert in Engeland

Realiseert de reconstructie van zijn oude atelier in het Musée Zadkine in Paris.

Naast zijn reizen besteedt hij een groot deel van zijn tijd aan de opbouw van zijn nieuwe "cabane/sculpture/atelier" in de Belgische Ardennen.

2000

Verblijft in Madras.

Realisatie in het atelier van Bressoux van het monumentale "Aimer rire et chanter".

Op de zijkanten van een autobus, die daardoor een paradewagen wordt, zitten grote bewegende van het atelier van J.P. KRISHNA. "Aimer rire et chanter" verwijst naar de beroemde wals van STRAUSS (Aimer boire, rire et chanter) en in deze context naar de opkomst van ultra-rechts in Oostenrijk.

Maakt een geheel van een tiental objecten/sculpturen voor het stuk "Caméléon" van Patrick BONTE op een tekst van Jean MÜNO.

Tentoonstellingen in België en Engeland.

2001

Verblijf in Madras. Maakt de muursculptuur "Q(c)hi mangerà, vivrà" voor de Biënnale van Milaan. Door zijn hoofd in de mond van het zelfportret te steken, zet de toeschouwer (de voornaamste medespeler van dit werk) een lauriersmachine in gang die verwijst naar de mythe van Daphne.

Op uitnodiging van tentoonstellingscommissaris Laurent JACOB deelname aan de Biënnale van Venetië (off-officieel) met de installatie "We Don't Know Him From Eden" in de "serra dei Giardini di castello".

Stelt eveneens tentoon in België en Frankrijk.

Een bewegend fresco van 1600 m² in Brussel "I promise you('r) a miracle"

In 2001 gaat de kunstenaar van start met de openbare opdracht van "I promise you('r) a miracle" voor het busstation van het Noodstation in Brussel. Dit project voor een monumentaal fresco (1600 m²) wil een veertig in België levende kunstenaars en artiesten weergeven en is een verre verwijzing naar het doek "de blinden" van BRUEGHEL en naar klassieke schilderijen met "onthoofdingen". De opdracht komt van de ACVI (Artistieke Commissie voor de Vervoerinfrastructuren). De bedoeling van het fresco is een soort verslag te zijn van de artistieke, multi-culturele verhoudingen in België: plastische kunst, muziek, theater, film, literatuur etc. Johan Muyle wil een momentopname maken van zijn generatie en een creatieve traditie voortzetten zoals bijvoorbeeld Max ERNST heeft gedaan met zijn beroemde portret van de surrealistische familie. De verschillende personages (schrijvers, componisten, musici, regisseurs, toneelspelers of andere van uiteenlopende herkomst maar wonend in Vlaanderen, Brussel of Wallonië, zoals ARNO, SCHUITEN, POELVOORDE,...) zijn afgebeeld met groot formaat portretten gemaakt door de schilders uit de Indiase ateliers waar de Indiase bioscoopaffiches ook gemaakt worden.

2002

Verblijf in Madras.

Voortzetting van het project "I promise you('r) a miracle" voor het Noordstation van Brussel. Het maken van dit reusachtige bewegend fresco betekent 30 maanden werk (60 zittingen voor foto-opnamen, 17.500 digitale foto's). De kunstenaar en zijn assistenten maken een infografische en een driedimensionale maquette van de installatie. De portretten worden geschilderd door de Indiase afficheschilders J.P. KRISHNA en zijn zoon GOKULNATH, die daarvoor zes maanden overkomen uit India (2002-2003). Ook is de hulp nodig van een kleine dertig Belgische assistenten en/of onderaannemers. De installatie heeft animatie met water (tranen en waterschermen), mechanische systemen (ogen die open en dicht gaan), en geluidsmomenten in 7 Europese talen.

2003

Verblijf in Madras.

"I promise you('r) a miracle" : het animatiefresco voor het busstation van het Noordstation in Brussel wordt december 2003 ingehuldigd.

"What a Wonderful World" - Beaufort 2003

Tijdens de zomer van 2003 (6 april 2003 – 28 september), op uitnodiging van W. VAN DEN BUSSCHE en ter gelegenheid van de "Triënnale d'art contemporain sur mer", plaatst Johan MUYLE een reusachtige fotomontage aan de onderkant van het brugdek van een van de vier Pierre Vandamme (brug N°3) bruggen in het havengebied van Zeebrugge. Bij elke doorgang van een schip gaat het brugdek van 50 meter omhoog en laat de gigantische foto (500 m²) zien gedrukt op zeildoek van een jong meisje met allerlei typische strandspullen. Alles zou prachtig en schitterend zijn als ze niet de zin "What a Wonderful World" in de mond had en als we niet wisten dat de wereld anders is. De boodschap onder de brug wordt een gigantische boodschap aan de wereld als de brug omhoog gaat. De enorme kleurenfoto met zijn slogan benadrukt nog eens hoe gefascineerd de kunstenaar is door de esthetische kitsch van "Bollywood". Dat hij bovendien een bewegend brug heeft gekozen als drager voor het werk is geen toeval, maar toont nogmaals zijn belangstelling voor bewegende beelden.

Laat op initiatief van Michel ANTAKI in Luik de vereniging "Mona Lisa" herleven (twintig jaar na de oprichting) met een nieuwe affichecampagne: "J'aimerais tant que tu te souviennes",
" Dans tes yeux une pauvre histoire" en "Sioux in Paradise".

Terug naar het werk in atelier en naar sculpturen samengesteld uit verzamelde voorwerpen.

2004

Verblijf in Kolkata (India) : ontmoeting met de beeldhouwer Alope SEN met wie hij samenwerkt.

Doet mee aan de tentoonstelling "Les Afriques" ter gelegenheid van 'Lille 2004' (Frankrijk) en presenteert "L'impossibilité de régner" (1992), de titel verwijst naar de vrijwillige "onmogelijkheid tot regeren" van Koning Boudewijn van België bij de indiening van en de stemming over de abortuswet door de Belgische regering.

Tentoonstelling van de installatie "Holyworld" (1997) op de voorgevel van het Centre d'art BPS 22 in Charleroi.

Opnieuw actief in het atelier met een sculptuur van verzamelde, geassembleerde voorwerpen.

Voorwerpen meegebracht van reizen, gevonden op markten of tweedehands winkels of besteld via het Internet komen bij elkaar in geassembleerde bewegende sculpturen. Johan MUYLE kijkt met een kritische, afstandelijke en poëtische blik naar de mens: "Un de mes amis", "Mon ami James", "La mort viendra et elle aura tes yeux", "La Redoute". Naar de actualiteit en ultra-rechts: "La face cachée de la lune", Jerusalem "La ronde de nuit", La guerre en Irak "Joshua fit the Battle of Jericho", de Verenigde Staten: "Such a Tranquill Ocean", "A Walk on the Moon", India: "Peu de nouvelles du Mahatma", "Sorry, so sorry", de radikaliseren van godsdiensten: "(No) More Opiate for the Masses", het verdwijnen van collectieve utopia: "Rouge".

Visionair België

2005

De sculpturen "Les reines mortes" (1989-1991) en "Quel monde merveilleux" (1992) worden geselecteerd door Harald SZEEMANN (die op 18 februari verdwijnt) voor de tentoonstelling "La Belgique visionnaire" in het BOZAR (Brussel) in maart. Tentoonstelling van sculpturen in België en in Nederland (privé galleries en kunstcentra).

Verblijf in Madras.

Maakt "Hansel & Gretel's Entry into Brussels", "Somewhere over the rainbow", "A ça ira".

2006

Toont "B. au bord des lèvres" in het Musée Ghislain in Gent voor de tentoonstelling 'PIJN'.

Toont "Que le monde aille à sa perte" (1994) en "Le second martyre de la Piéta" (1987) in het Europees Centrum voor Hedendaagse kunst in Brussel "de Elektriciteitscentrale" (Voor de tentoonstelling ZOO).

Eenmanstentoonstelling in het centre d'art BPS 22 in Charleroi (commissaris Pierre-Olivier ROLLIN, directeur van het BPS 22). Dates : 01/09 au 05/11/06.

Tentoonstelling van sculpturen in België et in Frankrijk (privé galleries).

Verblijf in Madras.

Maakt een openbare opdracht voor "Merlo" in Brussel in het kader van de 101 procent kunst van de SLRB.

(900 m² fresco's binnen en buiten van een complex sociale woningen in samenwerking met het schildersatelier van J.P. KRISHNA in Madras)

Realiseert de bewegende sculpturen: "Vous chantez, j'en suis fort aise", "Plus d'opium pour le peuple", "Il y a-t-il une vie avant la mort?", "Atlas", ...

2007

Tentoonstellingen in België, in Frankrijk en in Nederland

Verblijf in Madras.

Realiseert een integratie van "What a wonderful world" in het pand van Troubleyn / Jan Fabre in Antwerpen.

Realiseert een multiple "Sioux in paradise" (oplage 200.000 exemplaren) voor rekening van Lipton Belgium

Realiseert de sculpturen: "The show must go on", "Le chant des sirènes", "Mâdinat al-Salâm", "Ceci n'est pas une pipe / Impuesto revolucionario voluntario", "Les gens qui sont nés quelques part", "Singing in the rain", ...

2008

Tentoonstellingen in België, in Luxemburg, in Frankrijk en in Nederland.

Eenmanstentoonstelling in de BOZAR in Brussel van juni tot en met september en in het ODAPARK in Venray (NL)

Verblijf in Madras.

Realiseert de sculpturen : « La fin du monde, la faim du monde », « le dieu des voleurs », « No un paso altras », « C'est le chapeau que fait l'homme qui fait l'homme », « Somos un ejército de soñadores y por eso somos invencibles », « We are Under surveillance », « le tonneau des Danaïdes », ...